

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ

ฉบับวันพุธที่ 14 ธันวาคม พ.ศ.2559

MRLs...ร้ายแค่ไหน!

เมื่อวานซึ่งให้เห็นอีกด้านของ MRLs ค่าระดับปริมาณสารพิษต่อก้างสูงสุดที่ยอมรับได้ในอาหาร มนุษย์และอาหารสัตว์ ซึ่งมักจะถูกนำมาอ้างเพื่อปกป้องมนุษย์ให้ปลอดภัยจากสารพิษ หรือเป็นแค่ เครื่องมือกีดกันทางการค้าของชาติที่เจริญแล้วกันแน่

วันนี้มารู้จัก MRLs ในอีกสถานะ...รู้ให้ทันว่า ถ้ามีสารพิษต่อก้างเกินระดับที่กำหนด จะทำให้ผู้บริโภคอย่าง เราได้รับอันตรายสาหัสแค่ไหน เมื่อตอนย่างที่เข้าว่ากันหรือเปล่า หลายคนอาจสงสัย ในเมื่อรู้อยู่แล้ว สารพิษมีอันตราย ต้องมีกำหนดค่าขั้นต่ำกันทำไม มันต้องไม่ให้มีปนเปื้อนต่อก้างเลยถึงจะถูกต้อง...อย่า โลภสวย ต้องยอมรับความจริง สารพิษ สารเคมี ไม่ใช่มีแต่มนุษย์ หรือเกษตรกร นำไปใส่ไปฉีดพ่นแต่ฝ่ายเดียว ในธรรมชาตินั้นมีสารพิษปนเปื้อนอยู่ทั่วไป และสารพิษสารเคมีที่ผลิตขึ้นมา ไม่ได้อา茂มาจากต่างดาว แต่อย่างใด มาจากธรรมชาติในโลกเราทั้งสิ้น เพียงแต่เอามาสกัดปูรุ่งแต่งดัดแปลงให้เข้มข้นกว่าในธรรมชาติ ขึ้นไม่ให้มีปนเปื้อน ตกต่อก้างเลย...ชาตินี้เราคงไม่ต้องกินอะไรทั้งสิ้น

ด้วยเหตุนี้ เข้าใจว่าต้องมีการกำหนดค่าที่ปลอดภัยต่อมนุษย์ แต่ค่า MRLs มีหลากหลาย ขึ้นอยู่กับว่า แต่ละประเทศ (โดยเฉพาะชาติร่วม) จะตั้งข้อรังเกียจกีดกันสารตัวไหนเป็นพิเศษ ด้วยเหตุผล เพราะมีพิษ จริงๆ และเหตุผลพิเศษเพื่อปกป้องธุรกิจของตัวเอง...แต่ค่าที่เป็นมาตรฐานทั่วโลกให้การยอมรับ คือ MRLs ของ Codex กำหนดโดยองค์การอาหารและการเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO) และองค์การอนามัยโลก (WHO) การจะกำหนดว่า สารตัวไหนจะมีพิษร้ายแรง ปริมาณขนาดไหนถึงจะปลอดภัยสำหรับมนุษย์...มาจากการทดลองในหนู มีการทดลองทั้งแบบให้หนูกินมากๆ ให้ได้รับพิษแบบเฉียบพลันตายทันที และทดลองพิษสะสม ให้หนูกินทุกเม็ด ทุกวัน ติดต่อกันไปตลอดอายุขัยของหนู จากนั้นจะเอาซากหนูมาผ่าดู เพื่อเปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงของอวัยวะภายใน

เมื่อรู้ค่าพิษสะสมในระดับที่ปลอดภัย เขาจะเอาค่าที่ได้จากหนูนี้แหละ มาคำนวณไปเป็นค่า MRLs สำหรับคน...ต้องกินอาหารที่มีสารพิษต่อก้างในปริมาณเท่านี้ กินทุกวันติดต่อกันนาน 20 ปี ถึงจะปลอดภัย เหมือนที่หนูทดลอง ในชีวิตจริงจะมีครกินกันอย่างนี้ได้บ้าง...ตกลงค่า MRLs มันน่ากลัวหรือแค่ข้ออ้าง

แรงงานฝีมือเชิงค่าจ้างเพิ่ม 100 บาท

นายกอบศักดิ์ ภูตระกูล ผู้ช่วยรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี เปิดเผยหลังการประชุมคณะกรรมการอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือแรงงาน ตามข้อเสนอของคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่องอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ (ฉบับที่ 6) โดยจะมีผลหลังประกาศในราชกิจจานุเบกษา 90 วัน

สำหรับอัตราค่าจ้างงานแรงงานตามมาตรฐานฝีมือที่ได้มีการกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำใน 12 สาขาอาชีพ แบ่งเป็น 2 ระดับ ได้รับค่าจ้างเพิ่มขึ้นจากอัตราค่าจ้างแรงงานฝีมือในระดับที่ 1 และระดับที่ 2 ระหว่าง 75-100 บาทต่อวัน ประกอบด้วย

1.ช่างเทคนิคเขียนแบบเครื่องกลระดับที่ 1 อัตราค่าจ้างขั้นต่ำไม่น้อยกว่า 460 บาทต่อวัน ระดับที่ 2 ไม่น้อยกว่า 550 บาทต่อวัน

2.ช่างเชื่อมสำหรับอุตสาหกรรมจักรกลและโลหะการ ระดับที่ 1 ค่าจ้างขั้นต่ำ ไม่น้อยกว่า 500 บาทต่อวัน ระดับที่ 2 ไม่น้อยกว่า 600 บาทต่อวัน

3.ช่างเทคนิคระบบส่งกำลัง ระดับที่ 1 ไม่น้อยกว่า 450 บาทต่อวัน ระดับที่ 2 ไม่น้อยกว่า 550 บาทต่อวัน

4.ช่างเทคนิคระบบไฮดรอลิก ระดับที่ 1 ไม่น้อยกว่า 460 บาทต่อวัน ระดับที่ 2 ไม่น้อยกว่า 550 บาทต่อวัน

5.ช่างเชื่อมระบบห่อในอุตสาหกรรมเครื่องปรับอากาศและเครื่องทำความเย็น ระดับที่ 1 ไม่น้อยกว่า 400 บาทต่อวัน ระดับที่ 2 ไม่น้อยกว่า 485 บาทต่อวัน

6.ช่างเทคนิคเครื่องปรับอากาศขนาดใหญ่ระดับที่ 1 ไม่น้อยกว่า 385 บาทต่อวัน ระดับที่ 2 ไม่น้อยกว่า 470 บาทต่อวัน

7.ช่างเทคนิคห้องเย็นขนาดเล็กระดับที่ 1 ไม่น้อยกว่า 385 บาทต่อวัน ระดับที่ 2 ไม่น้อยกว่า 470 บาทต่อวัน

8.พนักงานประกอบเครื่องปรับอากาศ ระดับที่ 1 ไม่น้อยกว่า 370 บาทต่อวัน ระดับที่ 2 ไม่น้อยกว่า 455 บาทต่อวัน

9.ช่างเทคนิคเครื่องกัดอัตโนมัติ ระดับที่ 1 ไม่น้อยกว่า 450 บาทต่อวัน ระดับที่ 2 ไม่น้อยกว่า 540 บาทต่อวัน

10.ช่างเทคนิคเครื่องอีดีเอ็มระดับที่ 1 ไม่น้อยกว่า 430 บาทต่อวัน ระดับที่ 2 ไม่น้อยกว่า 515 บาทต่อวัน

11.ช่างเทคนิคเครื่องไวนิลตัดกระดาษระดับที่ 1 ไม่น้อยกว่า 430 บาทต่อวัน ระดับที่ 2 ไม่น้อยกว่า 515 บาทต่อวัน

12.ช่างขัดเงาแม่พิมพ์ระดับที่ 1 ไม่น้อยกว่า 380 บาทต่อวัน ระดับที่ 2 ไม่น้อยกว่า 455 บาทต่อวัน
“การกำหนดอัตราค่าจ้างตามฝีมือแรงงาน เพื่อให้สอดคล้องกับทักษะ ฝีมือ ความรู้ ความสามารถ และการจ้างงานในตลาดแรงงาน แต่จะไม่มีผลบังคับใช้กับส่วนราชการในส่วนกลาง และส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น และรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์”